

פעולת צדיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

לק"י

העלון יוצא לאור לעילוי נשמת
ר' נסים בן יחיא ז"ל

ראו זה חדש!!

שע"ה חלק ו'

בס"ד יצא לאור הספר שע"ה - הכרך הששי, חלק אבה"ע ח"א למרן שליט"א, הכולל בתוכו לראשונה מפתחות עניינים מפורט. חלקו הראשון של המפתחות הינם על הלכות נדה, מפתחות שבעבר ראו אור בספר 'קדושת ישראל' שנערכו ע"י ידידנו הרב מאיר ליאור לוי הי"ו ושובצו כאן בחלק זה. חלקו השני של המפתחות הינם על חלק אבה"ע שבכרך זה והם נערכו ע"י הרב נתנאל קרני הי"ו שעמל והתייגע בכך במשך כארבע שנים עד שכעת ניתן לברך על המוגמר. זכות התורה תגן בעדם ובעד ב"ב:

בכל יום ויום בת-קול יוצאת מהר חורב

אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת-קול יוצאת מהר חורב, ומכרזת ואומרת, אוי להם לבריות מעולבונה של-תורה. זהו מאמר ידוע ומפורסם, בפרקי אבות, פרק ששי משנה ב':

ובספר הזה"ק כתוב, בכל יומא ויומא כרוזא קארי ואמר, "עד מתי פתאים תאהבו פתי וגו'", "שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם", ולית מאן דירכין אודניה. אורייתא קא מכרזא קמייהו, ולית מאן דישגח:

המפרשים מתלבטים בכך. בת קול זו יוצאת בכל יום, אבל שום אדם איננו שומע אותה. אין אף אחד בעולם, בכל הדורות, אשר שמע את ה'בת קול' הזאת. אם הדבר לא היה כתוב, לא היינו יודעים מזאת. א"כ השאלה, בשביל מה ה'בת קול' הזאת יוצאת, אם לא שומעים אותה?

בכמה מקומות בחז"ל, מוזכר המושג 'בת קול'. כגון בגמרא עירובין, א"ר אבא אמר שמואל, שלש שנים נחלקו ב"ש וב"ה. הללו אומרים הלכה כמותנו, והללו אומרים הלכה כמותנו. יצאה בת קול ואמרה, אלו ואלו דברי אלדי"ם חיים הן, והלכה כב"ה:

כאן מוכרחים לומר, שבני האדם שמעו זאת. וק"ו לגבי מה שמובא בענין תנורו של-עכנאי, כי אחרי שר' אליעזר בן הורקנוס ניסה להביא הוכחות מאמת המים, ומן החרוב, ומכתלי ביהמ"ד, יצתה בת קול ואמרה 'מה לכם אצל ר' א' שהלכה כמותו בכל מקום'. חייב להיות שהם שמעו אותה, כי ר' יהושע עמד וענה לבת קול, 'לא בשמים היא'. אלא שהרא"ש אומר, כי את הבת קול הזו, לא כולם שומעים, רק יחידי סגולה. אבל לגבי הבת קול דלעיל, לא ידוע על שום יחידי סגולה ששמעו אותה:

בת קול - 'בת' היינו הקול הראשון שיוצא מן השמים, שאותו אפילו יחידי סגולה אינם שומעים, צריך להיות נביא בשביל כך. אלא הם שומעים את הבת של הקול, דהיינו את הקול השני שיוצא מהקול הראשון, ואת זה הם שמעו את ה'בת קול':

אומר ר' אליעזר אזכרי - בעל ספר חרדים, וכן השבט מוסר, כי הבת קול הזו, של הר סיני ושל שובו בנים שובבים - כל העולם שומעים. כל אדם שבאים לו הרהורי תשובה, שמרגיש התעוררות, אולי הוא חושב שזהו המצפון הפנימי שלו, הוא שומע קול מתוך הלב, אבל זה בא מהבת קול. אמנם לא שומעים את המילים עצמן מהבת קול, אבל זה מופץ בכל העולם. בלי זה, הם לא היו מתעוררים. כי האדם הוא גשמי, ולמה שיהיה לו איזה רצון למשהו רוחני:

הטעות של רוב האנשים היא, כי למרות שהאדם שומע את הקול הפנימי הזה, את ההד של הבת קול - הגם שהוא מרגיש שהדבר נכון, כי הוא לא בסדר באיזה עניין, עשה משהו שאיננו נכון, מרגיש צביטה בלבו - עכ"ז הוא אינו מתעורר כראוי. הוא לא ממשיך את ההתעוררות. הוא מנסה לדחות זאת, אולי בעוד שעה, או מחר או מחרתיים, ובינתיים הוא מתקרר. ובכדי שלא לפספס את הרגע הזה, האדם צריך להיתפס בכך ולהמשיך, ולא להרפות וע"ז יצליח לתקן מעשיו:

כך יש מסבירים את הפס' ולך ה' חסד, כי אתה תשלם לאיש כמעשהו. ונשאלת השאלה, אם ה' משלם לאיש כמעשהו, מדוע הדבר נקרא חסד? אם אדם עשה מצוות, מגיע לו שכר. ומדוע זה נקרא חסד?

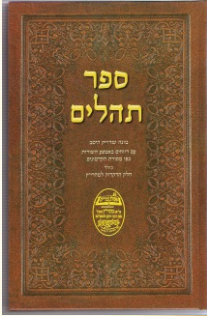
זאת היא התשובה. המצוה שאתה עושה, זה לא אתה, כי בלי שהקב"ה עורר אותך, לא היית מתעורר לבד. א"כ, הדבר התחיל מהקב"ה, ולכן השכר על כך, הוא חסד מצידו:

מעובד מתוך שערי יצחק מוצש"ק כי תצא התשפ"ד

תהלים "פעולת צדיק"

בעזרי"ת
בקרוב תצא לאור מהדורא של הספר תהלים בהוצאת המכון בכריכה קשה. הספר שזה זמן רב לא היה בנמצא, יזכה לעלות על מכבש הדפוס לבקשת רבים שחיכו וציפו לו. המעוניינים יפנו לטלפון: 03-6780070

שואל ומשיב

מדוע הוסיפו בקדיש דרבנן תיבות על ישראל

שאלה: נשאלתי על אודות קדיש דרבנן, שאומרים אחרי לימוד תורה שבעל פה, מאחר שנוסח רבינו הרמב"ם והתכאליל שלי קדמונינו נע"ג על רבנן ועל תלמידיהון וכו', מדוע הוסיפו בתכאליל האחרונות וגם ובפרט מהרי"ץ בתכאליל עץ חיים על ישראל ועל רבנן וכו' עליפי נוסח שאר קהילות, הלא העיקר הם רבנן, ועל שם זה נקרא הקדיש הזה:

והשבתי בס"ד כי בזה רצו וראו לנכון לכלול תפילה ובקשה אגב אורחא על כל מי שעסקו בתורה, גם אותם שאינם בגדר רבנן, לחזקם ולעודדם, בפרט בראותם ירידת הדורות, ואורך הגלות ורוב הצרות, למען יתחזקו כולם לבוא ולעסוק בתורת אלד"ם חיים יחדיו. והרי אין נוסח התפילות כספר תורה ממש, אשר עליו אין מקום להוסיף ולא לגרוע בשום אופן, וכל לבבות דורש י"י:

השתמשות פרוה אחרי בשר במכשיר נינג'ה גריל

שאלה: אשמח לקבל חוות דעת הרב בעניין מכשיר הנינג'ה גריל, שהוא מבשל ואופה עליידי אוויר חם ללא נוזלים. האם אפשר להשתמש בו פרוה אחרי בשר, ודינו כדין נותן טעם בר נותן טעם. באופן שהוחלפה התבנית התחתונה שעליה מונח המאכל:

תשובה: נינג'ה גריל דינו כנותן טעם בר נותן טעם, אם דפנות המכשיר נקיות, והתבנית התחתונה הוחלפה:

אופן קריאת תיבת בעגלא שבקדיש

שאלה: ראיתי בקצת סידורים תימניים חדשים שעשו געיא תחת הגימ"ל במלה בעגלא, מה הטעם בזה, והאם כך נוהגים כולם:

תשובה: אין הכוונה לגעיא ממש, שאצלינו הוראתה מלעיל ממש כמו טעם (וכן היא דעת הרד"ק, וכמו שכתב המנחת שי במאמר המאריך) אלא להוראת משיכת תנועת הפתח, וכך נהגו אבותינו כולם, רק בדור הזה יש מתבלבלים ונשמע כאילו שהע"ן בפתח, והשוא שבגימ"ל נע, פֶּעֶגְלָא. לכן הוסיפו געיא בגימ"ל, להורות שכאן יש למשוך מעט. ובספרי קדמונינו והגאונים הוסיפו אל"ף בתיבה זו וכיוצא בה להוראה זו, כמו פֶּעֶגְלָא, סְבָאָרָא, תְּאָנָא, מְאָתָא:

בעניין אמירת לשם ייחוד

שאלה: האם יש לנו בכלדי נוסח מסויים שלי"שם ייחוד, ואם כן מתי אומרים אותו (דהיינו בעבור אלו מצוות), שכן הוא לא כתוב בסידורים שלנו (למעט בחיבוט ערבה). בנוסף, האם צריך לדעת קבלה כדי לומר לשם ייחוד:

תשובה: א'. אין נוסח מסויים ומוגדר, ויכולים לומר אחת מכל הנוסחאות שבספרים, אבל המספיק והעיקר הוא ששת התיבות הללו לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. וז"ל מהרי"ץ בעץ חיים חלק א' דף פ"ד ע"ב, בכל פעולותיו שעושה, יאמר לעולם לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה יעו"ש, ובמ"ש בס"ד בשלחן ערוך המקוצר סימן א' סעיף ט':

ב'. בכל המצוות טוב לאמרו. ומשום מה נכנס זה לסידורינו מקרוב רק בחיבוט ערבה ולכן נתפשטה אמירתו יותר בקהילותינו, עליכ"פנים הדבר לאו דוקא:

ג'. גם מי שלא יודע כלום, ואומר בתום לב, ומכווין על דעת המייסדים. וכדאי לעיין בזה בשו"ת רב פעלים חלק א' סימן א':

תשובות מרן שליט"א מתוך שו"ת ויען יצחק ח"ג

בירור עתידות עליפי חכמת היד או הפרצוף

שאלה: האם יש איסור לברר עתידות עליפי חכמת היד או הפרצוף:

תשובה: לא ממש איסור, אך יש להימנע כמו שביארנו בס"ד בשלחן ערוך המקוצר סימן קמ"ח סוף סעיף ה':

יין מפוסטר לעניין יין-נסך

שאלה: האם מועיל פסטור בין כדי שייחשב מבושל לעניין יין-נסך:

תשובה: יש מקילים בזה, אך אין לסמוך על כך כי זה נעשה במיכלים סגורים והטעם כמעט שאינו משתנה, ולכן נשאר היין בחשיבותו. מה שאין כן בבישול ממש:

מי שלקח כדורי ריטלין, האם צריך להודיע זאת בשידוכים

שאלה: בחור או בחורה שהם חכמים, אבל היו להם בעיות בקשב וריכוז, ולכן לקחו כדורי ריטלין בשנים שלמדו בשיבות ובסמינרים והצליחו מאד, והיו נחשבים בחורים שלומדים מצויין. האם בענייני שידוכים חייבים לגלות שלקחו כדורי ריטלין. או היות ואין זו מחלה מסויימת, רק היו צריכים איזה סיוע, לא חייבים לגלות זאת:

תשובה: לא חייבים:

שאמי המתפלל אצל בלדי, האם יאמר ישתבח לעצמו מיד אחרי שירת הים

שאלה: אני שאמי ומתפלל אצל בלדי. לאחר שירת הים, האם נכון יותר שאסיים מיד בברכת ישתבח, או שאמתין עם כולם עד שיאמרו פסוקי ותקח מרים ופסוקי רפאני, כדי לומר יחד עם החזן את ברכת ישתבח:

צדדי הספק, מפני שמבואר בשלחן ערוך סימן נ"א סעיף ד' שצריך ליהזר מלהפסיק בדיבור משיתחיל ברוך שאמר עד סוף שמונה עשרה, ופירש המשנה ברורה סק"ו וז"ל, דברוך שאמר הוא ברכה שלפני פסוקי דזמרה, וישתבח הוא ברכה שלאחריה. ובין ישתבח ליוצר הלא אסור להפסיק, כדלקמן בסימן נ"ד. ומויצר והלאה, הוא ברכות קרית שמע. כתב בתשובת מקור ברוך סימן א' שראוי לבטל המנהג שקצת נוהגין להפסיק כדי להביא החתן לבית הכנסת בין ברוך שאמר ליוצר, ואין כח מנהג זה יפה לילך אחריו עיין שם עכ"ל המשנה ברורה:

והרי המקור ברוך לא דיבר מצד הפסק, אלא מצד היסח הדעת (ולפי זה אולי גם תהיה בעיא ללמוד אז, כי הלימוד מסיח את הדעת מלהלל ולשבח). ולכן אם אני מרגיש שלא תמיד אקשיב לאמירת פסוקי ותקח מרים ופסוקי רפאני, אולי זה היסח הדעת, ולכן אולי עדיף שאסיים מיד בברכת ישתבח:

תשובה: נראין דברייך. הגם שהיה מקום לכאורה לדון בזה, מצד ההקדיש קאי על ישתבח, שלכן כתבו האחרונים שאם לא היו עשרה בזמן אמירת ישתבח, ראוי שלא יאמר השליח ציבור קדיש וכו' ולפי"כ יש להמתין מלומר ישתבח עד שיושלמו עשרה, כמ"ש בס"ד בשלחן ערוך המקוצר סימן י"ג סעיף ב', זהו דוקא כלפי השליח ציבור. אבל היחידים, עדיף שיאמרו ישתבח מיד לעצמם:

ויפה כתבת שגם אין ללמוד וכו' וקיוונת לדברי החוות יאיר שכתב שאף העיון בספר אז, פשוט לאסור, שהרי יש הפסק מחשבה וכו' הובאו דבריו בפסקי תשובות שם דף תל"ה הערה ע"ד:

בשבח הספר אור ההלכה שיצא לאור במהדורא שלישית חדשה, ואחד עשר שינויים שנעשו בספר בעיקבות השיעורים השבועיים במוצש"ק.

הספר הזה הוא ממש ברכה גדולה. ישנו את החלק הזה על אורח חיים, וישנו את חלק יורה דעה, שבעז"ה יצא גם החלק הזה. אבל כעת פה, במהדורא החדשה, שיפרנו הרבה דברים ודיוקים, כגון קיפול רצועות התפילין בצורת כנפי יונה, וכן בצורת כפיפת האגודל בעת תפילת י"ח, ובצורת החזקת הכוס. בעיקבות מה שאמרנו בס"ד במשך הזמן בשיעורים, נשתנו כמה דברים. ותדעו לכם, שהדבר לא היה קל. הרב מאיר הי"ו שולח אלי תמונה, והנני רואה כי עדיין ישנו כאן פרט הצריך תיקון, ואז צריך לשלוח עוד הפעם תמונה אחרת. חשבתי שהוא קצת יתייאש, כמה וכמה פעמים? עוד הפעם, ועוד הפעם? כמה הוצאות? אבל, לא. עד שב"ה יצא דבר מושלם, בשיא הדיוק ובשיא התכלית. הוא לא חסך כסף. העיקר שיצא דבר מתוקן, לתועלת ולזיכוי הרבים:

כולם מכירים את הספר "אור ההלכה", וזכינו בימים האחרונים שהספר יצא לאור במהדורא שלישית. המהדורא הראשונה יצאה בשנת ה'תשס"ה, והמהדורא השנייה בשנת ה'תשע"ב, וכעת אנחנו בשנת ה'תשפ"ה, זכינו בס"ד למהדורא חדשה. עברו שנים עשר שנים, וכפי שאומרים, 'פנים חדשות באו לכאן'. נשתנו כמה דברים, בעיקבות השיעורים השבועיים:

הרב מאיר לוי הי"ו הדגיש זאת ב'חלק התמונות', שבמהדורא זו נעשו שינויים בתמונות, עמודים 27 ו-48 וכו'. שינינו אחד עשר דברים, בעיקבות השיעורים שאנחנו אומרים, ב"ה מתלכנים העניינים, הדבר בזכות הרבים:

כפי שאמרנו, זאת מהדורא שלישית, ובתלתא זמני היא חזקה. הספר הזה, הוא מפעל גדול ועצום. צריכים לדעת, אינו דומה תא שמע, לתא חזי. האמת היא, שכאשר כתבתי את הספרים שלחן ערוך המקוצר, שיצא לראשונה בשנת ה'תשנ"ו, חשבתי אחרי כל פרק לשים תמונות וציורים, בכדי להמחיש. אבל זה כבר היה יותר מדאי וכו', ולא עשינו זאת. ברוך ה', הוא זכה לכך, להמחיש את המסורת לדור הבא, ע"י הספר הזה:

יישר כוחו, והשם ברוך הוא יברך אותו, שיוסיף ויעשה כהנה וכהנה, כן ירבה וכן יפרוץ, להגדיל תורה ולהאדירה. המקום ברוך הוא ימלא כל משאלות ליבו וליבכם לטובה ולברכה, אכ"ר:

מעובד מתוך השיעור השבועי מוצש"ק פרש' חיי שרה התשפ"ה

הקבלת פני רבו – סוכות התשפ"ה – אליכין

לאחמ"כ נשא מידברותיו הרה"ג **אלעד יוחנן** שליט"א - מו"צ בבית ההוראה "פעולת צדיק", ומרן שליט"א חתם את הערב בדרשתו המסורתית, כדרכו בקודש דברי תורה בהלכה ובאגדה, ובנוסף עמד על חידושים בשיר 'ישקף אלד'ים', תוך כדי שימת דגש על הקשר בין השיר למצב הקיים כעת בארץ. לאחר הדרשה ניתנה האפשרות לקהל לשאול שאלות, ומרן שליט"א השיב לכל שואל ודורש. הערב כובד גם ע"י הרה"ג **מנשה טירי** שליט"א - מ"מ המרא דאתרא, והרב **אברהם כהן** שליט"א - יו"ר המועצה הדתית - אליכין:

ברכת יישר כח גדול לידידנו המכובדים שסייעו רבות ונצורות להצלחת הכינוס, בראש ובראשונה

ה"ה הרב **אביהו ימיני** שליט"א ואשר על ידו השנ"י ה"ה הרב **אייל חדר** שליט"א, אשר שניהם יחדיו לא חסכו מאומה למען הצלחת הכנס. ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלימה ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, וזכות התורה תגן בעדם ובעד בני ביתם. אכ"ר:

מעמד מכובד ורב רושם לכבודה של תורה התקיים ביישוב אליכין בחוה"מ סוכות התשפ"ה, הלא הוא מעמד הקבלת פני רבו ברגל. ציבור גדול מהמקום ומחוצה לו הגיע בהמוניו להשתתף בערב זה ולהתבשם בריחה של תורה:

הכינוס נפתח בדברי תורה שנאמרו ע"י הרה"ג **חיים עטרי** שליט"א - רב שכונה בעיר חדרה, שדיבר על היכרותו רבת השנים עם מרן שליט"א, וכן על זיכוי הרבים הגדול שעשה מרן שליט"א בהנחילו את מסורת אבותינו לדורות הבאים בכך שהעלה את תורת חכמי תימן על הכתובים:

לאחריו נשא מידברותיו הרה"ג **אריה מאיר** שליט"א - מרבני היישוב ומנהל ת"ת "דרכי משה" בנתניה, מענייני דיומא וכן בחשיבות כבוד התורה וכבוד תלמידי חכמים:

התרגשות רבה ושמחה גדולה היתה עת היכנס מרן הגאון הגדול הרב **יצחק רצאבי** שליט"א לאולם. הקהל הרב שעוד בירידתו מהרכב החל ללוותו לכיוון האולם, קיבל את פניו בכבוד רב לקול השיר '**אהוב לבי נשיא הדור בעירו**' שהושר ע"י המשורר ר' לוי גמליאל הי"ו:

מה פירוש הברכה 'שבת שלום'?

מברכים איש לרעהו, 'שבת' - גם בשב"ק אצלך - יהיה 'שלום'!

ולכאורה, הדבר נראה קצת תמוה. כי מה הפירוש, שיום ראשון רצה להיות שבת? אם כן מה הקב"ה יעשה ביום ראשון? הרי שבת היינו, 'כי בו שבת מכל מלאכתו'. מה הפירוש, שיום שלישי רוצה להיות שבת? וכי אחרי יום ראשון ושני, הקב"ה יפסיק באמצע? הרי הוא לא שבת ביום שלישי? הרי הדבר חייב להיות בסוף?

ונראה לי שבודאי העניין של שביתה, שייך רק בסוף. אחרי שהקב"ה, 'ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם', ביום השביעי צריך להפסיק, חובה שהשביתה תהיה ביום האחרון. אבל הם ראו, ידעו, את הקדושה של שבת, ואת מעלותיה. הם לא חיפשו את עניין השביתה, אלא את המעלות של שבת, את הברכה ואת הקדושה. כפי שנאמר, 'ויברך' וגו', 'ויקדש אותו'. יום קדוש כזה. הם ראו כי היום הזה הוא כ"כ מרומם, ע"כ כל אחד מן הימים רצה הוא להיות שבת:

מעובד מתוך השיעור השבועי מוצש"ק פרש' תולדות התשפ"ה

לכאורה, לא מובן מהו המכוון בפירוש המילים 'שבת שלום'?

ישנו ביאור נפלא המסביר זאת עפ"י המובא כי בבריאת העולם, כל יום - ראשון, שני, וכן הלאה - כולם רצו להיות שבת. היתה מחלוקת בין הימים. כל אחד ביקש, רבש"ע, אני רוצה להיות השבת. מה עשה הקב"ה? בעולם כיום אצלינו, כל יום הוא עשרים וארבע שעות, אבל התכנית מעיקרא היתה שכל יום יהיה עשרים ושמונה שעות. לקח הקב"ה מכל יום, ארבע שעות, הפחית מהם, וצירף אותם ביחד, ועשה שעשרים וארבע שעות יהיו שבת. עשה שלום בין כולם, כי לכל אחד ישנו חלק. מיום ראשון, לקח הקב"ה ארבע שעות, וכן משאר הימים, וביחד נהיה שבת, בצירוף כולם:

זהו 'שבת שלום'. השבת נוצרה, ועשתה שלום בין הימים:

א"כ יוצא כי בברכה הזאת, כאשר מברכים 'שבת שלום', פירושו כי השורש והיסוד של שבת, הוא 'שלום'. ואנחנו

והבוטח בה' חסד יסובבנו

ריאל, ולקח התרנגולת, הכניסה לתרמילו והלך לביתו. הניח את התרנגולת לפניו לאכול אותה, פתח אותה, והנה מליאה זהובים. הצניעם בארגזו:

למחר השכימו שניהם לשאול על הפתחים. הגיעו שוב אל שער המלך, זה משבח לבוראו, וזה משבח למלך. צוה המלך לעשות תרנגולת כמו ביום הראשון, ומלא אותה בכסף, ונתנה לזה ששיבחו, ולשני נתן חצי ריאל:

שאל הסומא שקיבל את התרנגולת את חבירו, מה נתן לך המלך? אמר לו, חצי ריאל. אמר, זה המלך שוטה אין בו דעת, אין לי מה לאכול, בכל יום נתן לי תרנגולת, איך לא יתן לי כסף כמותך. איני חפץ בתרנגולת, קח לך, ותן לי חצי ריאל שנתן לך. אמר לו, קח. נתן לו החצי ריאל, ולקח ממנו התרנגולת, והלכו לבתיהם. פתח הסומא התרנגולת, ומצאה מליאה כסף. הניח הכסף בארגזו והחריש:

למחרת השכימו כדרכן, הגיעו אל שער המלך. צוה המלך למלאת תרנגולת בגרושים, וירד המלך בעצמו ונתן את התרנגולת לאותו סומא ששיבחו, ולשני נתן חצי ריאל. אמר לו הסומא, אתה נתן לי בכל יום תמיד תרנגולת, כמדומה לך שאין לי על מה לאכול, תן לי כסף כמו לחבירי. אמר לו, והראשונות איפה באו. אמר לו, נתתם לחבירי, ולקחתי הכסף שנתת לו:

עמד המלך ולקח התרנגולת ונתנה לסומא השני, אמר לו, זה הוא מזלך שאתה בעל בטחון, תולה בטחונך במי שאמר והיה העולם. וזה רשע, תן לו חצי ריאל, ויזהר עוד שלא יבא חצירי, כי לא נאווה לכסיל כבודי:

מעובד מתוך הספר 'קורא הדורות' לר' אברהם ערוסי

מעשה בשני אנשים סומים, שהיו מדדים זה את זה, והולכים לשאול בעד מזונות אנשי ביתם, כי היו מטופלים בבני בית הרבה. ודופקים בכל שער לשאול על מזונם, בבתים ובשווקים, וגם בשדות ובגרנות. ובני אדם מרחמים עליהם ביתר שאת ויתר עז, ליתן להם צדקה הוגנת מאשר נמצא אתם:

וכשהיו הולכים ברחובות, אחד מהם צועק בקול גדול, ה' הוא האלד'ים. אני בוטח ביחידו שלי-עולם ואין לבטוח בזולתו, כי הוא זן ומזין ואין נותן בעין יפה כמותו, ואין מרחם זולתו. והשני קורא, אין מרחם כמו המלך, ואין נותן ומחונן עניים כמו המלך. והשני אומר, לא, כי אם יתן לך אדם, כבר שלחו השי"ת, ומתנת בשר ודם ממתנתו יתברך. והשני משיב, לא כי, כי השי"ת בשמים, והמלך קרוב לקוראיו וממלא משאלות שואלן:

והמלך שומע בחלון את מריבתם, כי אחד מהם משבח לבוראו, ואחד משבח למלך כי הוא נדיב לב. צוה המלך להביא לו תרנגולת שחוטה, ולהסיר מתוכה הקרביים ובני מעיים, ולמלאת בטנה דיגרי זהב, ולתפרה ולבשלה כמות שהיא, ולהביאה לפניו. ולקח את התרנגולת בידו, ובא לפני הסומים. לאותו שהוא משבח לבוראו, נתן לו חצי ריאל. ולאותו שהוא משבח לו, נתן את התרנגולת והזהובים שבתוכה:

לקחו המתנה מיד המלך, והלכו להם. ספרו זה עם זה, מה נתן להם המלך. עמד אותו הסומא שקיבל את התרנגולת ואמר לשני, תן לי את החצי ריאל שנתן לך המלך ואני אתן לך התרנגולת, שאיני חפץ במתנתו. נתן לו חצי

רוצים להיות שותפים בזיכוי הרבים, בהפצת תורה ומסורת, בהחזקת כולל אברכים ולומדי תורה, בהוצאת ספרי קודש לאור, בארגון בני הישיבות ועוד, חייגו לארגון "פעולת צדיק" 03-6780070. ניתן לתרום מכספי מעשר (אפשר לתרום גם בכרטיס אשראי/הוראת קבע - קוד מוסד להקמת הרשאה 08540/הפקדה לחשבון בבנק המזרחי סניף 669 מס' חשבון 187111)